

Sygn. akt IV KK 127/20

POSTANOWIENIE

Dnia 22 kwietnia 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Klugiewicz

w sprawie **G. K.** , **K. S.**, **M. M.** i in.,
skazanych z art. 258 § 3 k.k. i in.,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej, na posiedzeniu w dniu 22 kwietnia 2020 r.,
wniosków obrońców skazanych G. K. , K. S. i M. M.
o wstrzymanie wykonania prawomocnego wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 16 kwietnia 2019 r., sygn. akt II AKa (...),
na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. *a contrario*,

p o s t a n o w i ł :
wniosków nie uwzględnić.

UZASADNIENIE

W kasacji obrońcy skazanego G.K. zawarto wniosek o wstrzymanie wykonania wyroku Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 16 kwietnia 2019 r., sygn. akt II AKa (...), który jednak nie został w żaden sposób umotywowany. Taki sam wniosek sformułował obrońca K.S. , powołując się na wysokie prawdopodobieństwo uwzględnienia zarzutów kasacyjnych oraz – odnośnie do M. M. – jego obrońca z urzędu, akcentując negatywny stan psychiczny (emocjonalny) i zdrowotny tego skazanego.

Sąd Najwyższy rozważył, co następuje.

Zgodnie z art. 532 § 1 k.p.k., w razie wniesienia kasacji Sąd Najwyższy może wstrzymać wykonanie zaskarżonego orzeczenia, jak i innego orzeczenia, którego wykonanie zależy od rozstrzygnięcia kasacji. Jak wskazuje się w orzecznictwie wstrzymanie wykonania orzeczenia w związku z wniesieniem kasacji

wchodzi w grę wyjątkowo, w razie zaistnienia szczególnych okolicznościach, a to z tego względu, że kontrola kasacyjna dotyczy prawomocnego wyroku sądu odwoławczego, a więc wyroku objętego domniemaniem trafności zawartych w nim rozstrzygnięć (*res iudicata pro veritate accipitur*), który podlegają bezzwłocznemu wykonaniu (art. 9 § 1 k.k.w.). Do owych szczególnych okoliczności należy zaliczyć rangę zarzutów podniesionych w kasacji i ich widoczną zasadność, a w związku z tym wysokie prawdopodobieństwo uwzględnienia kasacji (*postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 13 sierpnia 2014 r., V KK 145/14, LEX nr 1566739; zob. też np. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia: 14 czerwca 2018 r., II KK 178/18, LEX nr 2506098; 26 lipca 2016 r., II KK 179/16, LEX nr 2075707; 4 października 2012 r., II KK 56/12, LEX nr 1220820, 25 stycznia 2006 r., V KK 476/05, OSNwSK 2006/1/196, 8 września 2004, V KK 214/04, OSNwSK 2004/1/1513*).

Nie przesądzając rzecz jasna ostatecznego rozstrzygnięcia Sądu Najwyższego, należy stwierdzić, że na obecnym, wstępnym etapie postępowania kasacyjnego, uwzględnienie kasacji obrońców G. K., K. S. i M. M. nie jawi się jako oczywiste i prawdopodobne w bardzo wysokim stopniu, a kwestia ewentualnej skuteczności podniesionych w kasacjach zarzutów wymaga pogłębionej analizy akt sprawy, co nastąpi na rozprawie. Odnosząc się do argumentacji przedstawionej na poparcie wniosku o wstrzymanie wykonania orzeczenia przez obrońcę M. M. należy zauważyć, że stan zdrowia skazanego może uzasadniać odroczenie wykonania kary pozbawienia wolności lub przerwę w jej wykonaniu (art. 150 k.k.w. i nast.), nie zaś skorzystanie przez Sąd Najwyższy z uprawnienia wynikającego z treści art. 532 § 1 k.p.k. Okoliczności uzasadniające wstrzymanie wykonania orzeczenia nie są bowiem tożsame z tymi, które uzasadniają stosowanie instytucji przerwy lub odroczenia w wykonywaniu kary. Wstrzymanie wykonania orzeczenia nie może być zatem stosowane zamiast tych instytucji (*postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 8 kwietnia 2003 r., II KK 11/03, OSNwSK 2003/1/728 oraz z dnia 9 kwietnia 2008 r., III KK 30/08, LEX nr 1615938*).

Mając na uwadze powyższe rozważania, Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu.

